

With
Love



月光变奏曲
Moonlight
เพลงรัก
ใต้แสงจันทร์ 1



มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ห้องสมุดพระนครเหนือ



503000774

เขียน : ชิงเหม่ย
แปล : หลี่ตานหย่า

"ยังงี้ก็ขอขอบคุณอาจารย์นะคะที่พิสูจน์อักษรแทนฉันจนเสร็จ และก็เรื่อง
ผ้าห่มที่ห่มอยู่บนตัวฉันด้วย"

โจ้วชวนเอามือออกจากหู ซ้ำเล็งมองหญิงสาวที่นั่งยองๆ อยู่ข้างโซฟา
อย่างเฉื่อยชา "ที่จริงแล้วผมควรจะอุ้มคุณไปวางไว้บนเตียงแล้วห่มผ้าห่มให้คุณ"

"อ้อ" ชูหิ้วพยักหน้า "แล้วทำไมไม่ทำแบบนั้นล่ะคะ"

"ก็คุณตัวหนักเกินไป" โจ้วชวนพูดอย่างจริงจัง "ผมเลยอุ้มไม่ไหว"

" "

ถึงจะมีจิตใจอันบริสุทธิ์ขนาดไหน แต่เมื่ออยู่ต่อหน้าอาจารย์ท่านนี้ก็ล้วนแต่
ไม่มีประโยชน์ เขาสามารถดึงเอาจิตใจอันบริสุทธิ์ออกมาจากมือของคุณแล้ว
โยนลงพื้น หลังจากนั้นก็ได้ตีสักแบบคนแก่ เขี่ยบย่ำลงบนเศษจิตใจอันบริสุทธิ์
ของคุณที่แตกเป็นเสี่ยงๆ จนเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย

บทที่ 1

เดือนมีนาคม ปี 20XX

สายฝนปรอยตกลงมายังพื้นดิน ฤดูหนาวทางตอนใต้ในปีนี้อันดูเหมือนจะหนาวเป็นพิเศษ

เทศกาลตรุษจีนเพิ่งผ่านพ้นไป ทั้งบริษัทใหญ่และหน่วยงานต่างๆ เริ่มเปิดรับสมัครพนักงานรอบใหม่...แต่ทว่าสำหรับนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เรียนสาขาการเงินและวรรณคดี ข่าวการรับสมัครที่น่าตื่นเต้นที่สุดคงจะหนีไม่พ้นข่าวรับสมัครของอุตสาหกรรมสื่อสิ่งพิมพ์ชั้นนำในประเทศอย่าง 'สำนักพิมพ์หยวนเยวี่' ที่ปีนี้คาดไม่ถึงว่าจะประกาศรับสมัครพนักงานเป็นจำนวนมาก ดังนั้นต่อให้เป็นวันหยุดสุดสัปดาห์ ณ ฝ่ายเทคโนโลยีธุรกิจของสำนักพิมพ์หยวนเยวี่นั้น แนนอนว่าย่อมมีผู้คนตบเท้าเข้ามาสัมภาษณ์งานกันอย่างล้นหลามวุ่นวาย นับว่าเป็นปรากฏการณ์ที่ศรีก๊อครั้งสุด

"เฮ้! เธอได้ยินข่าวไหมว่าครั้งนี้สำนักพิมพ์หยวนเยวี่เปิดรับคนเพิ่ม ดูเหมือนว่าบริษัทจะจดทะเบียนเพื่อให้มีการประเมินมูลค่าที่ดี เลยต้องการเพิ่มจำนวนพนักงานนะ"

"เห็นว่าจะขยายขอบเขตการทำธุรกิจด้วยนะ เลยเพิ่มตำแหน่งงานแบบนั้น...ก่อนหน้านี้สำนักพิมพ์หยวนเยวี่ทำแต่วรรณกรรมแนวโบราณ

นึกไม่ถึงเลยว่าตอนนี้อายากจะบุกตลาดแนวนิยายขึ้นมา..."

"พระเจ้า! ถ้าเป็นหนังสือนิยายก็ต้องสำนักพิมพ์ซินตันสิ เขาทำแนวนี้มาตลอดไม่ใช่เหรอ สำนักพิมพ์หยวนเยวี่ยทำแบบนี้ก็เท่ากับว่าต้องการแย่งงานนะสิ..."

"ฮู้ว! พุดเบาๆ หน่อย ฉันได้ยินมาว่ามันสอดคล้องกันกับวรรณกรรมแนวโบราณในนิตยสารรายเดือน 'เส้นทางแห่งดวงดาว' แล้วสำนักพิมพ์หยวนเยวี่ยยังทำนิยายสำหรับวัยรุ่นในนิตยสารรายเดือนเล่มใหม่อีกเล่มหนึ่งชื่อว่า 'แสงแห่งจันทร์' อ้อๆๆ ฉันยังได้ยินมาอีกว่าทำไปแล้วเมื่อหลายสัปดาห์ก่อน แถมยังเชิญโจ้วชวนมาร่วมงานด้วยนะ..."

"โอ้แม่เจ้า! โจ้วชวน! โชโจ้วชวนคนนั้นที่ฉันรู้จักหรือเปล่าเน ที่เขียนเรื่อง 'บันทึกแห่งบุรพา' อย่างบอกนะว่าเขาร่วมงานกับสำนักพิมพ์หยวนเยวี่ยแล้ว!!!!"

"ใช่ๆๆ..."

หนุ่มสาวจำนวนมากรวมตัวกันด้านนอกห้องประชุมของสำนักพิมพ์หยวนเยวี่ย ในมือของพวกเขาถือบัตรคิวเพื่อรอการสัมภาษณ์ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาเพิ่งมารู้จักกันตอนนี้ ในเวลานี้มีผู้คนรวมกลุ่มกันแอบกระซิบกระซาบ...จนกระทั่งมีเสียงลือหมุนจากปลายทางเดินดังกึก...กึก...เข้ามาขัดจังหวะ ทำให้การสนทนานี้หยุดลง

ผู้คนจำนวนมากเงยหน้าขึ้นมาด้วยความประหลาดใจแล้วมองไปยังปลายทางเดิน ปรากฏว่าหญิงสาวอายุราวยี่สิบปี เธอมีรูปร่างสูงเพรียวไว้ม้วนสั้น...ผิวขาวใส อาจเป็นเพราะวิ่งมาจึงทำให้แก้มนั้นแดงเล็กน้อย ปลายจมูกเรียวเล็กแดงก่ำเพราะอากาศที่หนาวเย็น เธอมีหน้าตาหมดจดเมื่อดูรวมๆ แล้วให้ความรู้สึกที่ทุกส่วนบนใบหน้ากลมกลืนกันดีอย่างไม่ขัดตา ส่วนตาสีดำและขาาก็ตัดกันอย่างเด่นชัดจนกลายเป็นดวงตาที่เจิดจรัสเป็นพิเศษ เผยให้เห็นความน่ารักสดใสอย่างมีชีวิตชีวา

อากาศหนาวแบบนี้แต่เธอกลับสวมใส่รองเท้าบูตยาวถึงเข่า กระโปรงสั้น

ด้านนอกสวมเพียงเสื้อคลุมกันลมตัวยาว ร่างกายของเธอดูช่างบอบบางนัก เมื่อเทียบกับการเป่าใบใหญ่ที่เธอลากมาด้วยด้านหลัง... ขณะที่มือข้างหนึ่งกำลังถือเธอไว้ เธอรีบวิ่งจ้ำจ้วงไปหาพนักงานบริษัทหยวนเยวี่ที่กำลังแจกบัตรสัมภาษณ์ ก่อนที่จะยื่นนั่งพร้อมถอนหายใจเอือกหนึ่งแล้วเดินออกมา

"ขอโทษด้วยค่ะ ถนนที่มาจากสถานีรถไฟผอมันติด ฉันเป็นนักศึกษาที่มาจากสาขาภาษาจีนและวรรณคดี มาสัมภาษณ์ค่ะ ขอบัตรคิวให้ฉันด้วยค่ะ"

เธอปลั่งเสียงออกมาอย่างสุภาพและคล่องแคล่ว

พนักงานแจกบัตรคิวชะงักงัน ยกมือขึ้นมองนาฬิกา พบว่ายังไม่เลยเวลาสัมภาษณ์ ดังนั้นจึงยื่นบัตรคิวต่อไปส่งให้เธออย่างง่ายดาย ครั้นเมื่อกำลังยื่นบัตรคิวให้ สายตาเขาก็กวาดไปเห็นเธอในมือของหญิงสาวอย่างรวดเร็... จึงทันเห็นคอลัมน์ชื่อสกุลที่เขียนไว้เป็นตัวอักษรใหญ่ๆ สองตัวว่า 'ซูหลี่'

เมื่อมองดูจากรูปลักษณ์ภายนอกแล้ว เธอเป็นหญิงสาวที่มีรูปร่างเพรียวบาง ดูไม่มีพิษมีภัยต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย ชื่อซูหลี่จึงเป็นชื่อที่เข้ากับภาพลักษณ์ของเธอเสียจริง

ซูหลี่รับบัตรคิวท่ามกลางสายตาที่มองมาอย่างเจี๊ยบงันของผู้คนรอบกาย เธอยื่นมือมาอย่างสดใสและพยักหน้าให้กับพนักงานแจกบัตรคิว หลังจากนั้นเธอก็ลากกระเป๋าใบยังมุ่นหนึ่งอย่างไม่สนใจใคร ก่อนจะหาเก้าอี้ว่างแล้วนั่งลง...

ท่ามกลางเธอที่นั่ง รอยยิ้มบนใบหน้าก็หายวับไป แวดตาถูกแทนที่ด้วยความตึงเครียดและตึงเครียด ซูหลี่หยิบโทรศัพท์มือถือออกมาลงชื่อเข้าใช้งานคิวคิว** แล้วเข้าไปยังแชตของชายหนุ่มผู้หนึ่งซึ่งใช้ชื่อบัญชีว่า 'Mr. L ที่หายไป' ก่อนจะใช้นิ้วพิมพ์อย่างรวดเร็ว...

* หลี่ (女) แปลว่ามารยาท

** Tencent QQ เป็นโปรแกรมเมสเซนเจอร์สำหรับวินโดวส์ ผลิตโดยบริษัทเทนเซ็นต์

จากนวนิยายจีน

มือปืนไซเบอร์ที่ลิ่งเชิฌมา : ฉันมาถึงที่สัมภาษณ์แล้วนะ! คนขับแย่มาก
 แกล้งทำเป็นไม่รู้จักทาง พาไปอ้อมจนฉันเกือบสาย ฉันก็เลยเปิดแมปนำทาง
 เองเลย เปิดเสียงโทรศัพท์ให้ดังจนสุดเสียง...อีกสามร้อยเมตรข้างหน้าเลี้ยวซ้าย
 อ่าๆๆๆ คอยดูว่าคนขับยังจะกล้าขับไปทางไหนได้อีก เหอๆๆๆ แต่ตอนนี้
 ทุกคนมองฉันเหมือนตัวประหลาด...

เธอเงยหน้าขึ้นขณะที่พิมพ์ ค่อยๆ กวาดตาไปโดยรอบอย่างสงบนิ่ง
 และสายตาหลายคู่ที่ลอบมองเธอก็ถอยกลับไปที่
 ชูหลี่ยิ้มมุมปาก ก้มหน้าพิมพ์ข้อความต่ออย่างพึงพอใจ...

มือปืนไซเบอร์ที่ลิ่งเชิฌมา : ทำอย่างกับไม่เคยเห็นคนสวยใส่เสื้อกันลม
 อย่างงั้นแหละ

มือปืนไซเบอร์ที่ลิ่งเชิฌมา : นายว่าในบรรดาคนที่กำลังแอบมองฉัน
 จะมีคนใหญ่คนโตอย่าง บ.ก. ใหญ่ของสำนักพิมพ์บ้างไหมนะ ที่แฝงตัว
 มาเป็นผู้สัมภาษณ์ หลังจากนั้นก็ตีเนียนไปกับกลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์และ
 ตัดสินกันภายในว่าผู้ถูกสัมภาษณ์คนไหนพอจะเป็นต้นกล้าที่ดีได้บ้าง
 หรือเปล่า...นิตยสาร 'ซูปไก่อ'* เขียนไว้แบบนี้...

ตอนนี้ดูเหมือนว่าชูหลี่จะนึกอะไรบางอย่างออก เธอกระแอมเบาๆ
 ในลำคอและมองไปรอบตัว...อดทนรอได้สักพัก แต่ไม่มีการตอบกลับมา
 ของ Mr. L ที่หายไป เธอเบ้าปากอย่างเบื่อหน่ายเล็กน้อยและคาดเดาว่า
 อีกฝ่ายอาจจะกำลังยุ่งอยู่ จึงนำโทรศัพท์มือถือใส่เข้าไปในกระเป๋าเสื้อ

เธอนั่งยึดตัวตรงบนเก้าอี้ ตำแหน่งที่นั่งของชูหลี่หันหน้าไปทาง
 ห้องสัมภาษณ์ ซึ่งมุมนี้สะดวกต่อดวงตาสีดำและขาที่ตัดกันอย่างเด่นชัดคู่นี้
 ของเธอที่จะสามารถจ้องมองการเดินเข้าออกของผู้มาสัมภาษณ์ได้เป็นอย่างดี...

* ซูปไก่อ เป็นคำสแลงทางอินเทอร์เน็ตที่หมายถึงการให้กำลังใจ ชูกำลัง แต่อีกนัยหนึ่งคือคำพูดสวยหรูแต่นำไปใช้ไม่ได้

คนนั้นเรซูเม่มาเป็นตั้ง จะเอามาแจกใบปลิวหรือ

โอ้ คนหญิงคนนี้หน้าตาดีจังเลย เป็น บ.ก. ฝ่ายไหนนะ เธอฮอตกว่า
พลีอีเพีย* ตอนแสดงละครโทรทัศน์ซะอีก...ฉันฟังกล่องอะไรอยู่นี่...
ฉันไม่อิงเลย! ฉันกำลังฟังกล่องในนิตยสารเส้นทางแห่งดวงดาว...สุดยอด
ไปเลยพี่ใหญ่ตลาดสดๆ ไปเลย นี่แหละที่จะแข่งขันกับฝ่ายตรงข้ามได้อย่าง
ครบถ้วน!

ขณะที่หญิงสาวเฝ้ามองผู้สัมภาษณ์คนที่สามสิบสองด้วยสีหน้าที่ปั่นให้
เวียนเฉยพร้อมกันกับนึกเปรียบเทียบถึงตำแหน่ง บ.ก. ที่มาสมัครกับรูปร่างที่
เหมือนแทรนเนอร์ฟิตเนสของอีกฝ่ายอยู่นั้น เวลาก็ผ่านไปหนึ่งชั่วโมงกับ
อีกสิบนาที ในที่สุดพนักงานแจกบัตรคิวก็เรียกลำดับคิวของเธอ...

ซูหลี่กลับยืน ขณะนั้นเองเธอรูสึกว่ารอบข้างนั้นเงียบแปลกๆ ปรากฏว่า
ผู้สัมภาษณ์ในครั้งนี้นี้เหลือแค่...เธอคนเดียว

พนักงานเรียกลำดับคิวและยืมให้เธอ ซูหลี่ยกมือขึ้นเคาะประตูห้องประชุม
ที่ปิดอยู่ เมื่อได้ยินเสียงจากด้านในบอกว่า "เชิญเข้ามา" เธอก็เปิดประตู
เดินเข้าไป...

เธอยื่นเรซูเม่ จากนั้นสายตาก็เลื้อยไปเห็นกรรมการผู้สัมภาษณ์
คนที่ห้าแวบหนึ่งทางหางตาซึ่งดูไม่สนใจเธอเลยแม้แต่น้อย ใบหน้าของ
กรรมการนั้นเต็มไปด้วยความอดทนกับการทำงานล่วงเวลาในวันหยุดสุดสัปดาห์
และอาจรีบเลิกงานและกลับบ้านไปทานข้าวเต็มที

ซูหลี่ "..."

กรรมการผู้สัมภาษณ์เย็นชาจัง...ดูเหมือนว่าจุดเริ่มต้นของละครทีวี
นี่จะเป็นแบบนั้น

ใจเย็นๆ ไม่ต้องตกใจไป

เรศหน้าขึ้นและยืดอกเข้าไป

หญิงสาวนั่งลงบนเก้าอี้ สายตาคอยสังเกตกรรมการผู้สัมภาษณ์ทั้ง

สามารถยืมและติดตามหนังสือใหม่ได้ที่ ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ Walai Autolib

<https://lib.rmutp.ac.th/bibitem?bibid=b00109969>



Moonlight เพลงรักใต้แสงจันทร์ = Yue guang bian zou qun / ชิงเหมย ; หลี่ตานหย่า และ Lucky Luna, แปล.
ชิงเหมย.

My list 



Subject

[นวนิยายจีน](#)

Details

Added Author

[หลี่ตานหย่า, ผู้แปล](#)
[Lucky Luna, ผู้แปล](#)

Published

กรุงเทพฯ : แฉมใส พับลิชชิ่ง, 2566.

Edition

พิมพ์ครั้งที่ 1.

Detail

6 เล่ม หน้า ; 21 ซม.

ISBN

9786160630028 (a.1-2) ชุด 699.-
9786160630127 (a.3-4) ชุด 699.-
9786160630288 (a.5-6) ชุด 719.-

 0  12  1

 MARC

 Export

 Save

 Share